

**VALSTYBINĖS KAINŲ IR ENERGETIKOS KONTROLĖS KOMISIJOS
N U T A R I M A S**

DĖL ŠILUMOS KAINŲ NUSTATYMO METODIKOS

2009 m. liepos 8 d. Nr. O3-96

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 2, 15, 22, 32 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo (toliau vadinama – Įstatymas, Žin., 2009, Nr. [61-2402](#)) 5 straipsnio 2 dalimi, Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (toliau vadinama – Komisija) n u t a r i a:

1. Patvirtinti Šilumos kainų nustatymo metodiką (toliau vadinama – Metodika, pridedama).

2. Nustatyti, kad:

2.1. bazinės šilumos kainos, nustatytos iki Metodikos įsigaliojimo dienos, galioja iki Komisijos nutarimuose ar savivaldybių sprendimuose nustatytų datų;

2.2. ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo Įstatymo įsigaliojimo šilumos kainų dedamosios apskaičiuojamos, vadovaujantis sprendimu, kuriuo yra nustatytos galiojančios šilumos kainos. Šios dedamosios nustatomos ne ilgesniam nei 12 mėnesių laikotarpiui nuo minėto sprendimo įsigaliojimo;

2.3. perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias įmonėms, kurių bazinės šilumos kainos nustatytos iki 2008 m. kovo 15 d. nutarimu Nr. O3-41 priimtose Metodikos redakcijos įsigaliojimo dienos, netaikomas pelno koregavimas (87 punktas), numatytų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) pokyčio koregavimo koeficientas I_{nusid} (115.3 punktai), o infliacijos koregavimo koeficientas I_{infl} (115.2 punktas) skaičiuojamas taikant baziniam šilumos kainos galiojimo laikotarpiui Komisijos protokoliniu sprendimu nustatytą efektyvumo didinimo koeficientą, neribojamą 3 procentais, kaip tai numatyta Metodikoje;

2.4. perskaičiuojant galiojančias šilumos kainas į šilumos kainų dedamąsias, bazinės pastoviosios šilumos sąnaudos nekeičiamos, išskyrus šio Nutarimo 2.5 punkte numatytą sąlygą. Bazinės pastoviosios šilumos gamybos sąnaudos gali būti perskirstomos taip, kad atitiktų šios Metodikos reikalavimus;

2.5. *Neteko galios nuo 2011-10-30*

Punkto naikinimas:

Nr. [O3-325](#), 2011-10-26, Žin. 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA000O3-325

2.6. Metodikos 49.1, 49.5, 50.1, 50.3 punktuose nurodyti reikalavimai šilumos kainų projektų pateikimo terminams netaikomi, kai laikotarpis tarp Metodikos įsigaliojimo dienos ir bazinių (ar perskaičiuotų) šilumos kainų galiojimo laikotarpio pabaigos yra trumpesnis už minėtuose punktuose nurodytus terminus;

2.7. iki Įstatymo įsigaliojimo ir per šio Įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytą pereinamąjį laikotarpį šilumos tiekėjų bei gamintojų patirtos, bet nepadengtos sąnaudos arba gautos papildomos pajamos, susidariusios dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos faktinių bei nustatant šilumos kainas įvertintų kainų skirtumo, paskirstomos ne ilgesniam kaip 24 mėnesių laikotarpiui bei atitinkamai įvertinamos, nustatant šilumos kainų dedamąsias, vadovaujantis Metodikos 118 punkto nuostatomis;

2.8. vidutinė svertinė kapitalo kaina (WACC), taikoma bazinėms kainoms, kurios bus nustatomos po Metodikos įsigaliojimo, negali viršyti 5 procentų, išskyrus Metodikos 80.2.1.1 punkte numatytą sąlygą;

2.9. įmonėms, pasirašiusioms koncesijos ar nuomos sutartis, iki nusidėvėjimo normatyvų nustatymo pagal 2008 m. kovo 15 d. Šilumos kainų nustatymo metodiką (Žin., 2008, Nr. [35-1270](#)), taikomi sutartyse numatyti turto nusidėvėjimo normatyvai;

2.10. kol nepatvirtinta Kogeneracinių jėginių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodika, sąnaudos šiluminės energijos gamybai atskiriamos pagal Alternatyvios šiluminės energijos gamybos atskyrimo metodą;

2.11. kol nepatvirtintas Lyginamosios analizės aprašas, skaičiavimuose vadovaujamasi viešai Komisijos skelbiamais vidutiniais atitinkamos šilumos tiekėjų grupės lyginamosios analizės rodikliais;

2.12. kol nepatvirtinta Šilumos kainų konkurenciniams vartotojams skaičiavimo metodika, skaičiavimuose vadovaujamas šia Metodika.

3. Pripažinti netekusiu galios Komisijos 2008 m. kovo 15 d. nutarimą Nr. O3-41 (Žin., 2008, Nr. [35-1270](#), Nr. [67-2565](#), Nr. [82-3291](#); 2009, Nr. [30-1220](#)).

KOMISIJS PIRMININKO PAVADUOTOJAS

DANAS JANULIONIS

ŠILUMOS KAINŲ NUSTATYMO METODIKA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šilumos kainų nustatymo metodika (toliau vadinama – Metodika) parengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos energetikos įstatymu (Žin., 2002, Nr. [56-2224](#); 2003, Nr. [69-3118](#); 2005, Nr. [142-5104](#); 2007 Nr. 55-2124; 2008, Nr. 135-5228; 2009, Nr. 10-352) ir Šilumos ūkio įstatymu (Žin., 2003, Nr. [51-2254](#); 2007, Nr. [130-5259](#); 2009, Nr. [10-355](#), Nr. [61-2402](#)), Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais ir kitais teisės aktais. Ji nustato šilumos bazinių kainų, šilumos kainų dedamųjų bei šilumos kainų skaičiavimo principus, kainodaros reikalavimus ir nustatymo tvarką.

2. Metodika privaloma visiems Šilumos ūkio įstatymo numatytiems subjektams, skaičiuojantiems ir nustatantiems šilumos kainų dedamąsias. Metodika nėra privaloma nepriklausomiems šilumos gamintojams, dėl kurių Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, vadovaudamasi Nepriklausomų šilumos gamintojų pripažinimo nereguliuojamais tvarkos aprašu, yra priėmusi motyvuotus sprendimus netaikyti privalomosios šilumos gamybos kainodaros (toliau vadinama – Nereguliuojami gamintojai).

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

3. Šilumos kainos grindžiamos nediskriminavimo, sąnaudų susigrąžinimo, stabilumo, kryžminio subsidijavimo draudimo principais ir sudaro prielaidas įgyvendinti šiuos tikslus:

- 3.1. ginti šilumos vartotojų teises bei teisėtus interesus;
- 3.2. mažiausiomis sąnaudomis užtikrinti ilgalaikį, patikimą bei kokybišką šilumos tiekimą vartotojams;
- 3.3. didinti šilumos gamybos ir tiekimo efektyvumą;
- 3.4. užtikrinti pagrįstą šilumos tiekimo veiklos rentabilumą;
- 3.5. mažinti šilumos energetikos neigiamą poveikį aplinkai;
- 3.6. skatinti šilumos tiekėjus diegti pažangias technologijas, naudoti vietinio kuro išteklius;
- 3.7. įteisinti pagrįstą konkurenciją tarp šilumos gamintojų.

II. SĄVOKOS

4. **Apyvartinis taršos leidimas (ATL)** – tai leidimas per nustatytą laiką į aplinką išmesti vieną toną anglies dioksido ekvivalento.

5. **Aprūpinimo šiluma sistema** – organizacinis-techninis ūkio kompleksas, skirtas gaminti ir tiekti šilumą vartotojams, valdomas šilumos tiekėjo ir susidedantis iš šilumos perdavimo tinklo bei vieno ar daugiau prie tinklo prijungtų šilumos gamintojų.

6. **Atsinaujinantys energijos šaltiniai** – tai atsinaujinantys ne iškastinės energijos šaltiniai (pvz., biologinė masė, sąvartyno dujos, nuotekų valyklų dujos ir biologinės dujos). Biologinė masė – tai biologiškai skaidri produktų, atliekų ir žemės ūkio (įskaitant augalines ir gyvulines medžiagas), miškininkystės ir su ja susijusių pramonės šakų atliekų dalis, taip pat biologiškai skaidri pramonės ir municipalinių atliekų dalis.

7. **Atsiskaitomieji šilumos apskaitos prietaisai** – vartotojams patiekto šilumos kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su šilumos tiekėju už suvartotą šilumą.

8. Bendra šilumos ir elektros energijos gamyba (kogeneracija) – šilumos ir elektros energijos gamyba bendrame technologiniame cikle.

9. Buitinis šilumos vartotojas – fizinis asmuo, perkantis šilumą ir (ar) karštą vandenį savo buities reikmėms.

10. Būtiniosios sąnaudos – pagal šią Metodiką nustatytos bazinių kainų galiojimo laikotarpio šilumos gamybos, perdavimo ir pardavimo sąnaudos, naudojamos bazinėms šilumos kainų dedamosioms nustatyti bei perskaičiuoti.

11. Investicijų planas – ilgalaikis šilumos tiekėjo parengtas ir su savivaldybės taryba suderintas dokumentas, kuriame nurodytos planuojamos per bazinių šilumos kainų galiojimo laikotarpį įgyvendinti investicijos, jų įgyvendinimui reikalingos lėšos bei finansavimo šaltiniai. Į bazinių kainų skaičiavimą įtraukiamos tik tos investicijų plano investicijos, kurios suderintos su Valstybine kainų ir energetikos kontrolės komisija (toliau vadinama – Komisija). Investicijos derinamos su Komisija, vadovaujantis Investicijų projektų derinimo Komisijoje tvarka.

12. Kintamoji šilumos bazinės kainos dedamoji – kintanti šilumos bazinės kainos dalis, išreiškiama formule, kuri koreguojama kasmet, atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimą ir veiklos efektyvumo užduotis, nustatytas Komisijos, vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu, ir taikoma ne dažniau kaip kas mėnesį, apskaičiuojant konkretų kintamosios dedamosios dydį, atsižvelgus į kuro ir iš nepriklausomų šilumos gamintojų perkamos šilumos kainų pokytį.

13. Kompensacija už rezervinę galią – pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą metodiką apskaičiuota su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensacija, mokama vartotojo, naudojančio aprūpinimo šiluma sistemą kaip rezervinį šildymo būdą.

14. Konkurencinis šilumos vartotojas – šilumos vartotojas, esantis šilumos tiekimo konkurencinėje zonoje, nustatytoje savivaldybės tarybos patvirtintame specialiajame šilumos ūkio plane, arba kitas Komisijos nustatytas šilumos vartotojas, suvartojantis daugiau kaip 1 procentą šilumos tiekėjo per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio. Jei šilumos tiekėjas valdo skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, 1 procentas per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio skaičiuojama nuo atitinkamos savivaldybės sistemoje realizuojamo šilumos kiekio.

15. Kryžminis subsidijavimas – tai vienu prekių ar paslaugų aukštų kainų ir pelno normos palaikymas, užtikrinant žemas kitų prekių ar paslaugų kainas.

16. Palyginamosios šilumos gamybos sąnaudos – apibrėžtos Komisijos patvirtintame Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos apraše.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

17. Nepriklausomas šilumos gamintojas – asmuo, gaminantis ir parduodantis šilumą šilumos tiekėjui.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

18. Nuosavas kapitalas – ūkio subjekto savininkų teisė į ūkio subjekto turto dalį, likusią iš viso turto atėmus visus įsipareigojimus.

19. Pastato šildymo sistema – pastate įrengtas techninių priemonių kompleksas, skirtas į pastatą perduotai arba pastate gaminamai šilumai į patalpas pristatyti. Nuo tiekėjų tinklų ji atibojama šilumos įvadu.

20. Pastovioji šilumos bazinės kainos dedamoji – pastovi šilumos bazinės kainos dalis, antraisiais ir kitais jos galiojimo metais taikoma perskaičiuojant pastoviosios dedamosios dydį metams.

21. Projekcinė šilumos gamybos kaina – šilumos bazinių kainų dedamųjų ir šilumos kainų dedamųjų skaičiavimo metu, pagal Metodikos reikalavimus pritaikius kuro ir perkamos

šilumos kainas, apskaičiuota šilumos gamybos kaina. Ši kaina apskaičiuojama tik galutinių šilumos kainų palyginimo tikslais ir nėra taikoma nustatant šilumos bazinių kainų ir šilumos kainų dedamąsias.

22. **Ribinės šilumos tiekimo sąnaudos** – papildomos šilumos tiekimo įmonės sąnaudos, reikalingos papildomam šilumos kiekio vienetui patiekti.

23. **Sąnaudos** – per ataskaitinį laikotarpį įmonės sunaudotas turtas ar ištekliai pajamoms gauti.

24. **Skolintas kapitalas** – ūkio subjekto finansiniai įsipareigojimai kreditoriams.

25. **Susiję asmenys** – fiziniai ir (ar) juridiniai asmenys, kurie atitinka bent vieną iš verslo apskaitos standarte „Susiję asmenys“ nustatytų kriterijų.

26. **Šilumnešis** – specialiai paruoštas vanduo, karštas vanduo, garas, kondensatas, kitas skystis ar dujos, naudojami šilumai pristatyti.

27. **Šilumos bazinė kaina** – ilgalaikė šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios ir kintamosios šilumos bazinės kainos dedamųjų, apskaičiuotų pagal šią Metodiką, nustatyta ne trumpesniai kaip 3 metų ir ne ilgesniai kaip 5 metų laikotarpiui. Minėtą laikotarpį pasirenka savivaldybių tarybos ar Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnio 11 ir 12 dalyse numatytais atvejais – įmonės. Abi kainos dedamosios taikomos šilumos kainoms apskaičiuoti. Šilumos bazinė kaina gali būti vienanarė arba dvinarė.

28. **Šilumos bazinės kainos dedamųjų ar perskaičiuotos šilumos kainos dedamųjų projektas** – tai šilumos bazinių ar perskaičiuotų šilumos kainų dedamųjų skaičiavimai ir skaičiavimui reikalingų dokumentų visuma.

29. **Šilumos bazinės kainos ataskaitinis laikotarpis** – praėję paskutiniai šilumos tiekėjo finansiniai metai iki šilumos bazinės kainos dedamųjų projekto rengimo proceso pradžios.

30. **Šilumos dvinarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios, mokamos už vidutinę šilumos vartojimo galią litais už kilovatą per mėnesį, ir kintamosios, mokamos centais už šilumos kilovatvalandę, dedamųjų.

31. **Šilumos įvadas** – šilumos perdavimo tinklo atšaka, įskaitant pastato pirmuosius uždaromuosius įtaisus ir apskaitos prietaisus, jungianti pastato šilumos įrenginius ir šilumos perdavimo tinklą.

32. **Šilumos kainos dedamosios** – dedamosios, nustatytos savivaldybės tarybos ar Šilumos ūkio įstatymo nustatyta tvarka įmonės, vadovaujantis šia Metodika ir nustatytomis šilumos bazinių kainų dedamosiomis.

33. **Šilumos kaina** – šilumos tiekėjo, vadovaujantis nustatytomis šilumos kainų dedamosiomis, bei kuro ir pirktos šilumos kainomis, apskaičiuota kaina.

34. **Šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo ataskaitinis laikotarpis** – keturi paskutiniai metų ketvirčiai iki šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo projekto rengimo proceso pradžios.

35. **Šilumos pardavimas** – tai veikla, susijusi su sąskaitų, mokėjimo pranešimų apie suvartotą šilumą parengimu ir pateikimu vartotojams, šilumos suvartojimo bei mokėjimų apskaita, vartotojų informavimu bei kita, su pardavimu susijusi veikla.

36. **Šilumos pardavimo kaina** – tai kaina, mokama už šilumos pardavimo paslaugas centais už kilovatvalandę arba litais per mėnesį vartotojui, butui ar namui.

37. **Šilumos perdavimas** – šilumos pristatymas šilumnešiu šilumos perdavimo tinklo vamzdynais.

38. **Šilumos perdavimo technologiniai nuostoliai** – šilumos tiekėjo patiekto į tinklą ir šilumos vartotojo sunaudoto pagal šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenis šilumos kiekio skirtumas. Skirtumas susidaro dėl per vamzdinių paviršių prarastos šilumos ir dėl nutekėjusio šilumnešio.

39. **Šilumos pirkimo–pardavimo vieta** – šilumnešio vamzdynų vieta, kurioje tiekėjas parduoda šilumą vartotojui.

40. **Šilumos punktas** – prie šilumos įvado prijungtas pastato šildymo ir karšto vandens

sistemos įrenginys, su šilumnešiu gaunamą šilumą transformuojantis pristatymui į pastato šildymo prietaisus. Daugiabučio namo šilumos punkto įrenginiai, būtini namo tinkamam eksploatavimui ir naudojimui, yra neatskiriama namo dalis ir šio namo butų ir patalpų savininkų bendroji dalinė nuosavybė, kurią draudžiama perduoti tretiesiems asmenims (kurie nėra šio namo butų ir patalpų savininkai).

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

41. **Šilumos tiekėjas** – juridinis asmuo, tiekiantis šilumą vartotojams pagal pirkimo–pardavimo sutartis.

42. **Šilumos tiekimas** – centralizuotai pagamintos šilumos pristatymas ir pardavimas šilumos vartotojams.

43. **Šilumos vartotojas** – juridinis ar fizinis asmuo, kurio naudojami šildymo prietaisai nustatyta tvarka prijungti prie šilumos perdavimo tinklų ar pastatų šildymo sistemų.

44. **Šilumos vienanarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios ir kintamosios dedamųjų, mokamų centais už kilovatvalandę.

45. **Tiekimo-vartojimo riba** – šilumnešio vamzdynų vieta, iki kurios tiekėjas pristato šilumą vartotojui.

46. **Veiklos sąnaudos** – tai bendrosios ir administracinės sąnaudos. Bendrosioms ir administracinėms sąnaudoms priskiriami administracinių ir bendro naudojimo patalpų išlaikymas, nuoma ar nusidėvėjimas, įmonės ir jos padalinių valdymo ir aptarnavimo personalo darbo užmokestis ir socialinis draudimas, transporto priemonių išlaikymas, finansinio ir techninio audito paslaugos sąnaudos, įmonės ir jos veiklos draudimo, komunalinės paslaugos bendriems įmonės poreikiams tenkinti, profesinis draudimas, telekomunikacijų sąnaudos, personalo mokymo kaštai bei kitos su įmonės valdymu susijusios sąnaudos.

III. ŽYMĖJIMAI

Simboliai

A	– šilumos vartotojų skaičius;
B	– planuojamos investicijos;
C	– rezervinis kuras;
D	– skolintas kapitalas;
E	– nuosavas kapitalas;
e	– efektyvumo didinimo koeficientas;
F	– nurašytas ar perleistas turtas;
I	– koregavimo koeficientas;
K	– reguliuojamo turto vertė;
L	– sąnaudų dalis;
N	– vidutinė vartojimo galia;
NP	– normatyvinis pelnas;
O	– kuro ar pirktos šilumos kiekis;
P	– pajamos;
R	– pelno norma;
S	– sąnaudos;
T	– kaina;
Q	– šilumos kiekis;
WACC	– vidutinė svertinė kapitalo kaina.

Indeksai

b	– šilumos bazinė kaina;
----------	-------------------------

bs	– būtiniosios sąnaudos;
bv	– balansinė vertė;
d	– skolintas kapitalas;
dv	– šilumos dvinarė kaina;
e	– nuosavas kapitalas;
g	– šilumos gamyba;
gyv	– gyventojai;
infl.	– infliacija;
k	– kintamosios sąnaudos;
kd	– kintamoji dedamoji;
kiek	– kiekis;
kiti	– kiti veiksniai;
kn	– konkurenciniai vartotojai;
kuro	– kuro ir perkamos šilumos sąnaudos;
kv	– kiti vartotojai;
nš	– nuosavi šilumos gamybos šaltiniai;
nusid.	– nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos;
p	– pastoviosios sąnaudos;
persk.	– perskaičiuota šilumos kaina;
pd	– pastovioji dedamoji;
pk	– pirktas kuras;
per	– šilumos perdavimas;
prd.	– šilumos pardavimas;
pš	– pirкта šiluma;
pt	– patiekta į tinklą šiluma;
sj	– kintamųjų sąnaudų dalis be kuro ir pirktos šilumos sąnaudų;
sra	– šilumos energija, suvartota savoms administracinėms reikmėms;
srg	– šilumos energija, suvartota savoms gamybos reikmėms;
t	– laikotarpis;
tn	– šilumos perdavimo technologiniai nuostoliai;
v	– vartotojų kainų indeksas;
vart.	– vartotojas;
veikl.	– veiklos sąnaudos;
q	– realizuotos šilumos kiekis.

Skyriaus pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, *Žin.*, 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

IV. NUORODOS

47. Teisės aktai, į kuriuos šioje Metodikoje pateikiamos nuorodos:

47.1. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas (*Žin.*, 2002, Nr. [56-2224](#); 2003, Nr. [69-3118](#); 2005, Nr. [142-5104](#); 2007, Nr. [55-2124](#), 2008, Nr. 135-5228; 2009, Nr. [10-352](#));

47.2. Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo pakeitimo įstatymas (*Žin.*, 2003, Nr. [51-2254](#); 2007, Nr. [130-5259](#); 2009, Nr. [10-355](#), Nr. [61-2402](#));

47.3. Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2001 m. rugpjūčio 23 d. įsakymas Nr. 262 „Dėl šilumos tiekimo vamzdinių nuostolių nustatymo metodikos patvirtinimo“ (*Žin.*, 2001, Nr. [74-2613](#));

47.4. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2007 m. sausio 29 d. nutarimas Nr. O3-5 „Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2003 m. gruodžio 22 d. nutarimo Nr. O3-116 „Dėl atskirų energijos ir kuro rūšių sąnaudų normatyvų būstui šildyti ir šaltam vandeniui pašildyti“ pakeitimo ir papildymo“ (*Žin.*, 2007, Nr. [15-579](#));

47.5 Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2010 m. spalio 4 d. nutarimu

Nr. O3-202 patvirtintas Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos aprašas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA00O3-203

47.6. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintas Lyginamosios analizės aprašas;

47.7. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtinta Investicijų projektų derinimo Komisijoje tvarka (Žin., 2003, Nr. [62-2852](#));

47.8. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtinta Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodika;

47.9. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtinta Šilumos kainų konkurenciniams vartotojams skaičiavimo metodika;

47.10. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos patvirtintos Energetikos įmonių informacijos teikimo taisyklės;

47.11. Lietuvos Respublikos Energetikos ministerijos teisės aktas, reglamentuojantis kieto kuro apskaitos taisykles;

47.12. Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto standartų tarybos 2003 m. gruodžio 18 d. nutarimas Nr. 1 „Dėl verslo apskaitos standartų patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [20-616](#)).

V. ŠILUMOS BAZINIŲ KAINŲ DEDAMŲJŲ IR ŠILUMOS KAINŲ DEDAMŲJŲ NUSTATYMO TVARKA

48. Šilumos tiekėjams, kurie realizuoja ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus ir nepriklausomiems šilumos gamintojams, dėl kurių Komisija nėra priėmusi sprendimo netaikyti privalomosios kainodaros (toliau vadinama – Reguluojami gamintojai), šilumos bazinių kainų dedamąsias nustato Komisija. Šilumos tiekėjams, kurie realizuoja mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos bazinių kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA00O3-203

49. Šilumos kainų dedamųjų nustatymo ir perskaičiavimo tvarka, kai šilumos tiekėjui šilumos bazinių kainų dedamąsias nustato Komisija:

49.1. baigiantis baziniam šilumos kainų galiojimo laikotarpiui, šilumos tiekėjas ne vėliau kaip prieš 5 mėnesius iki šilumos bazinių kainų dedamųjų galiojimo laikotarpio pabaigos parengia ir teikia Komisijai bei savivaldybės institucijai šilumos bazinės kainos dedamųjų projektą. Kai šilumos tiekėjas yra ir karšto vandens tiekėjas, Komisijai bei savivaldybės institucijai teikiamas šilumos bazinės kainos ir karšto vandens kainos dedamųjų projektas;

49.2. savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Komisijai šilumos bazinės kainos dedamųjų suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Komisija, išnagrinėjusi savivaldybės pastabas arba per 30 dienų jų negavusi, ne vėliau kaip per 15 dienų nustato šilumos bazinės kainos dedamąsias;

49.3. savivaldybės taryba, vadovaudamasi Komisijos nustatytais šilumos bazinių kainų dedamosiomis bei įvertinusi šios Metodikos 118 punkto nuostatas, ne vėliau kaip per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias pirmiesiems šilumos bazinių kainų dedamųjų galiojimo metams;

49.4. jeigu savivaldybės taryba per nurodytą terminą nenustato šilumos kainų dedamųjų pirmiesiems šilumos bazinių kainų galiojimo metams, jas, lygias šilumos bazinių kainų dedamosioms bei įvertinus Metodikos 118 punkto nuostatas, vienašališkai nustato Komisija. Komisijos vienašališkai nustatytos šilumos kainų dedamosios galioja, kol pašalinami Komisijos nurodyti pažeidimai;

49.5. perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias, šilumos tiekėjai, ne vėliau kaip prieš 3 mėnesius iki šilumos kainų dedamųjų galiojimo pabaigos teikia Komisijai bei savivaldybės institucijai perskaičiuotų šilumos kainų dedamųjų projektus ir jų pagrindimą. Savivaldybės taryba per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias;

49.6. visas savivaldybės tarybos nustatytas šilumos kainų dedamąsias tiekėjai pateikia Komisijai per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos kainų dedamųjų nustatymo;

49.7. jei savivaldybės taryba šilumos kainų dedamąsias nustatė su pažeidimais, Komisija šiuos pažeidimus nurodo ir savivaldybė privalo juos pašalinti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų. Savivaldybei nepašalinus nurodytų pažeidimų arba laiku nenustačius šilumos kainų dedamųjų, Komisija įgyja teisę vienašališkai nustatyti laikinas šilumos kainų dedamąsias. Komisijos vienašališkai nustatytos šilumos kainų dedamosios galioja, kol pašalinami Komisijos nurodyti pažeidimai;

49.8. nustatytos šilumos kainų dedamosios įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos ir galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių.

50. Šilumos kainų dedamųjų nustatymo ir perskaičiavimo tvarka, kai šilumos tiekėjui šilumos bazinių kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos:

50.1. baigiantis baziniam šilumos kainų galiojimo laikotarpiui, šilumos tiekėjas, ne vėliau kaip prieš 5 mėnesius iki bazinių šilumos kainų galiojimo laikotarpio pabaigos, parengia ir teikia savivaldybės institucijai šilumos bazinės kainos dedamųjų projektą. Kai šilumos tiekėjas yra ir karšto vandens tiekėjas, savivaldybės institucijai teikiamas šilumos bazinės kainos ir karšto vandens kainos dedamųjų projektas;

50.2. savivaldybės taryba, vadovaudamasi nustatytomis šilumos bazinių kainų dedamosiomis ir įvertinusi šios Metodikos 118 punkto nuostatas, ne vėliau kaip per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias pirmiesiems šilumos bazinių kainų dedamųjų galiojimo metams;

50.3. perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias, šilumos tiekėjai ne vėliau kaip prieš 3 mėnesius iki šilumos kainų dedamųjų galiojimo pabaigos teikia savivaldybės institucijai perskaičiuotų šilumos kainų dedamųjų projektus ir jų pagrindimą. Savivaldybės taryba per 30 dienų nustato šilumos kainų dedamąsias;

50.4. apie visas savivaldybės tarybos nustatytas šilumos kainų dedamąsias savivaldybės informuoja Komisiją per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos kainų dedamųjų nustatymo;

50.5. savivaldybės tarybos nustatytos kainų dedamosios įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos ir galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių. Skundus dėl savivaldybės tarybos nustatytų šilumos kainų dedamųjų ikiteismine tvarka nagrinėja Komisija.

51. Reguluojamas gamintojas šilumos gamybos kainos dedamąsias nustato įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal šią Metodiką. Šiuo atveju, nustatant šilumos gamybos kainos dedamąsias *mutatis mutandis*, taikoma šios Metodikos 49 punkte numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja. Šilumos tiekėjų iš tokių gamintojų perkamos šilumos gamybos kaina ribojama Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos apraše ir Komisijos 2010 m. spalio 4 d. nutarimo Nr. O3-202 3 ir 4 punktuose numatyta tvarka.

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

52. Nereguluojamas gamintojas šilumos gamybos kainą nustato įmonės įstatuose nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjų iš tokių gamintojų perkamos šilumos gamybos kaina ribojama Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos apraše ir Komisijos 2010 m. spalio 4 d. nutarimo Nr. O3-202 3 ir 4 punktuose numatyta tvarka

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

53. Jei šilumos tiekėjas, kurio daugiau kaip ½ akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris valdo skirtingose savivaldybėse esančias aprūpinimo

šiluma sistemas, teikia vienodas šilumos kainų dedamąsias visoms savivaldybėms, šilumos kainų dedamąsias nustato šilumos tiekėjas įmonės įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal šią Metodiką. Šiuo atveju, nustatant šilumos kainų dedamąsias priklausomai nuo šilumos tiekimo apimčių *mutatis mutandis*, taikoma šios Metodikos 49 ar 50 punktuose numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra, o savivaldybių tarybos šioje procedūroje nedalyvauja.

54. Šilumos tiekėjas, valdantis skirtingose savivaldybėse esančias aprūpinimo šiluma sistemas, gali teikti Komisijai nustatyti skirtingas šilumos bazinių kainų dedamąsias šioms sistemoms. Šilumos tiekėjas, teikdamas projektą dėl skirtingų šilumos bazinių kainų dedamųjų skirtingose savivaldybėse esančioms aprūpinimo šiluma sistemoms nustatymo, privalo jį teikti dėl visų skirtingose savivaldybėse esančių aprūpinimo šiluma sistemų. Šiuo atveju, priklausomai nuo šilumos tiekimo apimčių, taikoma šios Metodikos 49 ar 50 punktuose numatyta šilumos kainų dedamųjų nustatymo procedūra.

55. Kasmet apie nustatytas kainų dedamąsias šilumos tiekimo įmonės bei Reguluojami gamintojai viešai informuoja vartotojus.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

VI. ŠILUMOS KAINŲ ĮSIGALIOJIMO TVARKA

56. Šilumos tiekėjai bei Reguluojami gamintojai iki mėnesio 10 dienos pateikia duomenis apie praėjusio mėnesio pirktą kuro kainas, apskaitytas pagal Energetikos ministerijos teisės aktą, reglamentuojantį kieto kuro apskaitos taisykles, bei iš Nereguluojamų gamintojų superkamos šilumos kainas. Komisijai duomenis teikia šilumos tiekėjai ir Reguluojami gamintojai. Savivaldybės institucijai duomenis teikia šilumos tiekėjai, kurių šilumos bazinių kainų dedamosios nustatomos pagal Metodikos 49 ir 50 punktų reikalavimus. Laiku nepateikus informacijos, šilumos tiekėjams bei Reguluojamiems gamintojams taikoma Įstatymų numatyta atsakomybė.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

57. Komisija iki mėnesio 20 dienos viešai informuoja apie kuro, šilumos, perkamos iš Nereguluojamų gamintojų, kainas, naudotinas skaičiuojant šilumos kainas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

58. Atsižvelgdami į nustatytas šilumos kainų dedamąsias, pakitusias kuro kainas ir (ar) pakitusias perkamos iš nepriklausomų šilumos gamintojų šilumos kainas, šilumos tiekėjai bei Reguluojami gamintojai iki mėnesio 25 dienos apskaičiuoja ir viešai informuoja vartotojus apie šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius ir galutines šilumos kainas. Šilumos kainos įsigalioja nuo kito mėnesio pirmos dienos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

Nr. [03-6](#), 2012-01-27, *Žin.*, 2012, Nr. 15-684 (2012-02-02), i. k. 112106ANUTA000003-6

59. Komisija ir savivaldybės institucija kontroliuoja, ar įmonės teisingai skaičiuoja šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius ir kaip taikomos šilumos kainos. Komisija kontroliuoja šilumos tiekėjų ir Reguluojamų gamintojų šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius bei šilumos kainas. Savivaldybės institucija – įmonių, kurių šilumos bazinių kainų dedamosios nustatytos pagal Metodikos 49 ir 50 punktų reikalavimus, šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius bei šilumos kainas. Už neteisingai skaičiuojamus šilumos kainų kintamųjų dedamųjų dydžius ir neteisingai taikomas šilumos kainas visiems šilumos tiekėjams bei Reguluojamiems gamintojams taikoma Įstatymų numatyta atsakomybė bei artimiausio šilumos kainų dedamųjų skaičiavimo metu pagal Metodikos 118 punkto

reikalavimus koreguojamos šilumos kainų dedamosios.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

VII. ŠILUMOS KAINODARA

60. Šilumos bazinės kainos dedamosios nustatomos Šilumos ūkio įstatyme numatyta tvarka ne trumpesniai kaip 3 metų ir ne ilgesniai kaip 5 metų laikotarpiui ir antrais bei kitais jų galiojimo metais taikomos perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias. Pastovioji dedamoji perskaičiuojama atsižvelgiant į šioje Metodikoje numatytus infliacijos, realizuotos šilumos kiekio pokyčio, investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) ir kitų, nuo tiekėjo veiklos nepriklausančių veiksnių sąlygojamo sąnaudų pokyčio koregavimo koeficientus. Pastovioji dedamoji koreguojama, jei yra keičiama kuro struktūra, kaip numato Metodikos 80.2.1.1 punktas, jei taikytinos Metodikos 87 punkto nuostatos arba jei kogeneracinėje jėgainėje iš elektros energijos gamybos yra gautas pelnas (nuostolis), jis naudojamas perskirstant sąnaudas tarp šilumos ir elektros energijos gamybos Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodikoje numatyta tvarka. Kintamoji dedamoji gali būti koreguojama atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimą, keičiamas veiklos efektyvumo užduotis, nustatytas Komisijos, vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu bei atsižvelgus į elektros ar geriamojo vandens kainų pasikeitimus.

61. Šilumos bazinės kainos pastovioji ir kintamoji dedamosios nustatomos šilumos gamybai (pirkimui) ir šilumos perdavimui. Šilumos pardavimo kaina kintamosios dedamosios neturi. Šilumos tiekėjams, kurie realizuoja mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos bazinių kainų dedamųjų skaičiavimas pagal atskiras veiklas neprivalomas.

62. Šilumos kainos yra vienanarės arba dvinarės. Už suvartotą šilumos energiją šilumos vartotojas moka vienanarę arba dvinarę kainą pasirinktinai.

63. Šilumos tiekėjui pasirinkus ir savivaldybės institucijai pritarus, šilumos kainų dedamosios, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojamos pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniskumą, periodiškumą ir apskaitos būdus. Diferencijuojant šilumos kainas, papildomai susidariusios sąnaudos atimamos iš bendrų visiems vartotojams priskirtų sąnaudų ir yra padalinamos tik tai vartotojų grupei numatytam šilumos suvartojimui. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

64. Šilumos kainų dedamosios grindžiamos tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) šilumos gamybos (pirkimo), perdavimo, įvadinųjų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros (eksploatacijos) ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą parengimo ir pateikimo vartotojams bei apskaitos sąnaudomis. Turto nuomos mokesčiai ir kitos sąnaudos, nesusijusios su šilumos tiekimo veikla, negali būti įtraukiamos į šilumos kainų dedamąsias. Į šilumos kainų dedamąsias negali būti įtraukiamos jokios sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Būtinosiomis sąnaudomis nepripažįstamos tos nuomos ar koncesijos sutarties sumos, kurios nebūtų susidariusios, jei šilumos tiekimo veiklą vykdytų turto savininkas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

65. Šilumos tiekėjų bei Reguluojamųjų gamintojų veiklos efektyvumas bei sąnaudų pagrįstumas vertinamas atliekant lyginamąją analizę, t. y. lyginant įmonės veiklą su kitų atitinkamai įmonių grupei priklausančių įmonių veikla. Įmonių, realizuojančių mažiau nei 10

GWh šilumos per metus, veiklos efektyvumas bei sąnaudų pagrįstumas vertinamas lyginant įmonės veiklą su V grupės įmonių veikla. Lyginamosios analizės rodiklius skaičiuoja Komisija, vadovaudamasi Lyginamosios analizės aprašu. Komisijos įvertinti atitinkamos šilumos tiekėjų grupės lyginamosios analizės rodikliai skelbiami viešai. Šie rodikliai yra pagrindas šilumos tiekėjo veiklos efektyvumo užduotims ir sąnaudoms nustatyti šilumos bazinių kainų dedamųjų nustatymo ir šilumos kainų kintamosios dedamosios nustatymo metu.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

66. Ta įstaiga, institucija ar įmonė, kuri Metodikoje numatyta tvarka nustato šilumos bazinių kainų dedamąsias, kartu nustato ir efektyvumo didinimo koeficientą, taikomą perskaičiuojant šilumos kainų pastoviąsias dedamąsias ir lygų pusei šilumos kainos perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio infliacijos dydžio, tačiau ne didesnę kaip 3 proc. Infliacija skaičiuojama remiantis Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės skelbiamais vartotojų kainų indeksais, įvertinus jų pasikeitimą nuo šilumos bazinių kainų dedamųjų įsigaliojimo mėnesio iki atitinkamų šilumos kainų dedamųjų perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio pabaigos.

67. Naujiems šilumos vartotojams, prisijungusiems prie aprūpinimo šiluma sistemos, leidžiama ne ilgiau kaip 3 metams nustatyti šilumos kainų dedamąsias, grindžiamas tiekėjo būtinomis (valstybės normuojamomis) ribinėmis šilumos tiekimo šiems vartotojams sąnaudomis. Ribinės šilumos tiekimo sąnaudos skaičiuojamos prie kintamų šilumos tiekimo sąnaudų, kurios būtų patirtos, padidinus šilumos tiekimo apimtį vienu kiekiu vienetu, pridėjus su naujų šilumos vartotojų prijungimu padarytų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) ir eksploatacijos sąnaudas.

68. Šilumos kainų dedamosios konkurenciniams vartotojams skaičiuojamos vadovaujantis Komisijos patvirtinta Šilumos kainų konkurenciniams vartotojams skaičiavimo metodika. Šiems vartotojams šilumos kaina turi padengti gamybos ir individualias perdavimo sąnaudas. Šilumos kainos dedamąsias konkurenciniams šilumos vartotojams nustato šilumos tiekėjas, suderinęs su Komisija. Jeigu nėra nustatytos kitos šilumos kainos dedamosios, konkurenciniams šilumos vartotojams taikomos šilumos kainų dedamosios, nustatytos kaip ir kitiems šilumos vartotojams.

69. Pagal Metodikos priede pateiktą lentelę bei turto priežiūros ir eksploatavimo planą šilumos tiekėjai šilumos bazinės kainos dedamosioms nustatyti pateikia Komisijai su savivaldybės institucija (savivaldybės tarybos nustatyta tvarka) suderintą šilumos bazinių kainų galiojimo laikotarpio investicijų planą, Reguluojami gamintojai pateikia baziniam laikotarpiui planuojamas investicijas. Investicijos derinamos su Komisija, vadovaujantis Investicijų projektų derinimo Komisijoje tvarka. Investicijų plano bei turto priežiūros ir eksploatavimo plano vykdymo ataskaita pateikiama Komisijai kartu su šilumos kainų dedamųjų perskaičiavimo projektu.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

70. ATL, skirtų šilumos gamybai, prekybos pajamų ar sąnaudų įvertinimas:

70.1. įmonė, siekdama ATL pirkimo sąnaudas pripažinti būtinosiomis sąnaudomis, turėtų užtikrinti, kad yra įvykdytos šios sąlygos:

70.1.1. parengtas ir Komisijai pateiktas Anglies dioksido išmetimo mažinimo ir apyvartinių taršos leidimų vadybos 2008–2012 m. planas. Plane numatomos investicijos į anglies dioksido išmetimo mažinimą, pajamų, gautų už parduotus ATL, panaudojimas, lėšų poreikis trūkstamų ATL įsigijimui. Taip pat kasmet turi būti pateikiama ataskaita apie pasiektus rezultatus, išlaidas bei pajamas už ATL pardavimą. Jei nėra anglies dioksido mažinimo ir ATL vadybos plano arba jis nevykdomas, pajamos, gautos už ATL pardavimą, yra pripažįstamos šilumos veiklos pajamomis, o sąnaudos papildomų ATL įsigijimui nepripažįstamos būtinosiomis sąnaudomis;

70.1.2. sumažintas išmetamo anglies dvideginio ekvivalento (toliau vadinama – CO₂) kiekis, palyginti su 2005 m. kiekiu tiek, kad nuo antrojo ATL paskirstymo periodo pradžios vidutinis metinis CO₂ išmetimas būtų ne mažesnis kaip 3,05 procentai. CO₂ kiekio pokyčiui nustatyti faktinis CO₂ kiekis koreguojamas pagal 2005 m. pagamintos energijos kiekį;

70.1.3. sąnaudos ATL įsigyti negali būti pripažįstamos būtinosiomis sąnaudomis, kol trūkstantiems ATL įsigyti nepanaudotos visos nuo prekybos ATL sistema pradžios (2005 m. sausio 1 d.) gautos ATL prekybos pajamos;

70.2. įvykdžius numatytas sąlygas, sąnaudos ATL įsigijimui pripažįstamos būtinosiomis, atsižvelgiant į praėjusiais metais įsigytą ATL kiekį bei kainą;

70.3. pajamos, gautos iš ATL pardavimo, gali būti pripažintos pagrįstu (normatyviniu) pelnu, pasiekus 70.1.2 punkte numatytą bei ATL vadybos plane nustatytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo mažinimo užduotį.

71. Jeigu šilumos tiekėjas valdo daugiau negu vieną aprūpinimo šiluma sistemą, kuriose realizuojama ne mažiau kaip po 10 GWh šilumos per metus, kiekvienos sistemos sąnaudos į apskaitą įtraukiamos atskirai. Tvarkant buhalterinę apskaitą, pajamų ir sąnaudų ataskaitos parengiamos pagal atskiras savivaldybes.

72. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje, kurioje realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos tiekėjas dar ir gamina šilumą, jis privalo atskirai tvarkyti šilumos gamybos ir šilumos perdavimo sąnaudų apskaitą.

73. Jeigu šilumos tiekėjas prižiūri šilumos vartotojų šildymo sistemas, šios veiklos sąnaudos įtraukiamos į apskaitą atskirai. Pastatų šildymo sistemų priežiūros ir rekonstravimo sąnaudos negali būti įtraukiamos į šilumos kainas.

74. Šilumos gamybos, perdavimo, pardavimo ir kitos, su minėtomis veiklomis nesusijusios, veiklos turtas, įsipareigojimai ir sąnaudos atskiriamos atitinkamai veiklai tiesiogiai priskiriant šios veiklos turtą, įsipareigojimus ir sąnaudas. Turtas, įsipareigojimai ir sąnaudos, kurios negali būti tiesiogiai priskirtos atitinkamai veiklai, paskirstomos tarp veiklų proporcingai tiesiogiai priskirtam turtui, įsipareigojimams ir sąnaudoms. Turtas, įsipareigojimai ir sąnaudos gali būti atskiriamos taikant ir kitus veiklų atskyrimo principus, tačiau tiekėjo veiklų atskyrimo taisyklės turi būti suderintos su Komisija.

75. Bendrame technologiniame šilumos ir elektros energijos gamybos cikle susidaranti šiluminės energijos gamybos sąnaudos atskiriamos vadovaujantis Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodika. Kol ši metodika nepatvirtinta, sąnaudos šiluminės energijos gamybai atskiriamos pagal Alternatyvios šiluminės energijos gamybos atskyrimo metodą. Pagal šį metodą bendrame technologiniame cikle susidaranti šiluminės energijos gamybos sąnaudos yra lygios sąnaudoms, kurios susidaro panašios galios tik šilumą generuojančiose katilinėse, naudojant tą pačią kuro rūšį. Likusios sąnaudos priskiriamos elektros energijos gamybos sąnaudoms. Šilumos ir elektros energijos gamybos sąnaudos gali būti atskiriamos vadovaujantis kitais sąnaudų atskyrimo metodais, tačiau tiekėjo sąnaudų atskyrimo taisyklės turi būti suderintos su Komisija, o 50 punkte nustatytais atvejais – su savivaldybės institucijomis.

76. Rezervinės galios įrengimo sąnaudos nenutrūkstant aprūpinimo šilumos vartotojams nepripažįstamos būtinosiomis šilumos tiekimo veiklos sąnaudomis. Šias sąnaudas padengia vartotojai, naudojantys aprūpinimo šiluma sistemą kaip rezervinį šildymo būdą, mokėdami pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą metodiką, apskaičiuotą su rezervuota galia susijusių papildomų sąnaudų kompensaciją.

77. Šilumos tiekėjai ir Reguluojami gamintojai, teikdami šilumos bazinės kainos ar perskaičiuotos šilumos kainos dedamųjų projektus, turi nurodyti ataskaitinio laikotarpio šilumos tiekimo veiklos sandorius tarp susijusių asmenų.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

VIII. ŠILUMOS KIEKIŲ IR SĄNAUDŲ SKAIČIAVIMAS

78. Skaičiuojant šilumos bazinių kainų dedamąsias, planuojamas realizuoti šilumos kiekis nustatomas įvertinus per paskutinius praėjusius trejus kalendorinius metus faktiškai realizuotos šilumos kiekį, priešastis, lėmusias realizuotos šilumos kiekio pasikeitimą, prognozuojamą šilumos suvartojimo pasikeitimą bei atsižvelgiant į norminius šilumos kiekius patalpų šildymui ir technologinėms reikmėms pagal šilumnešio rūšį ir vartotojų grupes.

79. Būtinai patiekti į šilumos perdavimo tinklą šilumos kiekis skaičiuojamas prie planuojamo realizuoti šilumos kiekio pridėjus norminius šilumos perdavimo technologinius nuostolius bei šilumos energiją, suvartotą savoms administracinėms reikmėms. Norminiai šilumos perdavimo technologiniai nuostoliai skaičiuojami pagal ūkio ministro patvirtintą Šilumos tiekimo vamzdinių nuostolių nustatymo metodiką. Komisija, vadovaudamasi atitinkamos šilumos tiekėjų grupės lyginamosios analizės rodikliais, turi teisę šilumos tiekimo įmonėms nustatyti užduotis šilumos perdavimo technologiniams nuostoliams mažinti.

80. Būtiniosios šilumos tiekimo sąnaudos skirstomos į pastoviąsias (įskaitant veiklos sąnaudas) ir kintamąsias sąnaudas:

80.1. šilumos bazinių kainų dedamųjų skaičiavimuose šilumos gamybos, perdavimo ir pardavimo pastoviosios būtiniosios sąnaudos nustatomos, įvertinus paskutinių praėjusių trejų kalendorinių metų faktines sąnaudas, priešastis, lėmusias šių sąnaudų pasikeitimą, sąnaudų pasikeitimą dėl investicijų plane numatytų priemonių įgyvendinimo ir nustatytas veiklos efektyvumo užduotis pagal lyginamąją analizę. Pastoviosios šilumos tiekimo sąnaudas sudaro:

80.1.1. materialinės ir joms prilygintos sąnaudos. Tai šilumai gaminti, perduoti ir parduoti sunaudotos žaliavos ir medžiagos, atsarginės dalys, mažaverčiai instrumentai, specialieji drabužiai ir kitas inventorių, sąnaudos atsiskaitomiesiems šilumos apskaitos prietaisams pastatų šilumos įvaduose (punktuose) tikrinti ir eksploatuoti, draudimo įmokų sąnaudos; sąnaudos už kitų įmonių suteiktas transporto, ryšių, remonto ir kitas paslaugas, nuomos, informacijos apdorojimo, piniginių operacijų atlikimo bei kitos sąnaudos, nurodytos norminiuose teisės aktuose;

80.1.2. ilgalaikio materialaus ir nematerialaus turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos. Turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos skaičiuojamos nuo atitinkamos veiklos ataskaitinio laikotarpio reguliuojamo turto vertės pagal Metodikos priede nurodytus ilgalaikio materialaus ir nematerialaus turto nusidėvėjimo (amortizacijos) normatyvus, taikant tiesiogiai proporcingą nusidėvėjimo metodą. Reguluojamo turto verte nepripažįstamas su šilumos gamybos, perdavimo ir pardavimo veikla nesusijęs, nenaudojamas, esantis atsargose, užkonservuotas, su Komisija nesuderintas turtas, nebaigta statyba, taip pat vartotojų sumokėtos lėšos už prijungimą prie tinklų, turtui įsigyti skirtos subsidijos, dotacijos, Europos Sąjungos struktūrinių fondų bei ATL pardavimo lėšos;

80.1.2.1. šilumos tiekėjo šilumos bazinių kainų galiojimo laikotarpio atitinkamos veiklos reguliuojamo turto vertė (**K**), **turto nusidėvėjimui (amortizacijai) įvertinti**, skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$K = K_t + B - F; \text{ (tūkst. Lt) } \quad (1)$$

čia

K_t – reguliuojamo turto (nuosavo ir išsinuomoto) pradinė vertė (tūkst. Lt), nustatoma pagal ataskaitinio laikotarpio duomenis, įvertinus ilgalaikio turto būklės pasikeitimus, įvykusius iki šilumos bazinių kainų dedamųjų projekto rengimo;

B – pirmųjų bazinės šilumos kainos galiojimo metų planuojama investicijų suma, tūkst. Lt;

F – per pirmuosius bazinės šilumos kainos galiojimo metus numatomo perleisti ir nurašyti ilgalaikio turto vertė, tūkst. Lt;

80.1.3. darbo užmokesčio sąnaudos:

80.1.3.1. darbo užmokesčio sąnaudos skaičiuojamos atsižvelgus į ataskaitinio laikotarpio atitinkamai veiklai priskirtą darbuotojų skaičių ir darbuotojų skaičiaus pasikeitimą

dėl investicijų plane numatytų priemonių įgyvendinimo. Darbuotojai, kurie tiesiogiai negali būti priskirti vienai veiklai, tarp veiklų paskirstomi proporcingai tiesiogiai priskirtiems darbuotojams arba proporcingai pagal atitinkamoje veikloje dirbtą darbo laiką;

80.1.3.2. metinis darbo užmokesčio fondas skaičiuojamas atitinkamos veiklos darbuotojų skaičių padauginus iš darbuotojų vidutinio darbo užmokesčio. Vidutinis šilumos tiekėjo darbuotojų darbo užmokesčio dydis ribojamas atitinkamos šilumos tiekėjų grupės vidutiniu darbo užmokesčio dydžiu, kuris skaičiuojamas vadovaujantis Lyginamosios analizės aprašu. Kai šilumos tiekėjo darbuotojų skaičius yra mažesnis už atitinkamos šilumos tiekėjų grupės siektinus lyginamosios analizės rodiklius, tiekėjo darbuotojų vidutinis darbo užmokestis gali būti didesnis už šilumos tiekėjų grupės vidutinį darbo užmokestį, tačiau darbo užmokesčio fondas neturi viršyti sumos, suskaičiuotos siektiną darbuotojų skaičių padauginus iš atitinkamos tiekėjų grupės vidutinio darbo užmokesčio;

80.1.4. įmokos socialiniam draudimui bei garantiniam fondui skaičiuojamos teisės aktų nustatyta tvarka;

80.1.5. palūkanų sąnaudos už paskolas investicijoms skaičiuojamos pagal atskiras veiklos rūšis, atsižvelgus į ataskaitinio laikotarpio pabaigoje galiojančių paskolų sutarčių sąlygas, įvertinus paskolas, skirtas investicijų plano finansavimui. Palūkanų sąnaudos už paskolas apyvartinio kapitalo papildymui (kai pagrindinio ir rezervinio kuro kainos viršija šilumos kainose įskaičiuotas kainas) skaičiuojamos įvertinus per paskutinius trejus kalendorinius metus apyvartinio kapitalo papildymui paimtų paskolų apimtis bei laikotarpio iki bazinės šilumos kainų dedamųjų projekto rengimo pradžios galiojančių paskolų apimtis. Būtinosiomis palūkanų sąnaudomis pripažįstamos palūkanų sąnaudos, mokamos už įsipareigojimus, kurių suma neviršija 70 proc. įmonės ataskaitinio laikotarpio balanse rodomos turto vertės, nuomojamo turto atveju – įmonės valdomo turto vertės. Palūkanų normos dydis ribojamas ataskaitinio laikotarpio paskutinio mėnesio prieš šilumos kainų dedamųjų projekto pateikimą Komisijai Lietuvos banko paskelbtomis nefinansinėms korporacijoms ir namų ūkiams suteiktų naujų paskolų, priklausomai nuo jų trukmės, palūkanų normomis;

80.1.6. šilumos ūkio turto nuomos ar koncesijos mokesčio sąnaudos. Jos skaičiuojamos pagal turto nuomos ar koncesijos sutartyse nustatytas sąlygas, pripažįstant tik su šilumos tiekimo veikla susijusias sąnaudas ir nepripažįstant sąnaudų, kurios pripažintos pagal kitus Metodikos punktus;

80.1.7. sąnaudos mokesčiams už valstybinius gamtos išteklius, už aplinkos teršimą, žemę bei turto mokesčiui skaičiuojamos, vadovaujantis teisės aktais;

80.1.8. veiklos sąnaudos paskirstomos šilumos gamybai, perdavimui ir pardavimui proporcingai atitinkamos veiklos ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos), darbo užmokesčio ir socialinio draudimo sąnaudų sumai. Ataskaitinio laikotarpio veiklos sąnaudų paskirstymas pateikiamas atskiroje Metodikos priedo lentelėje. Veiklos sąnaudos skaičiuojamos atsižvelgus į atitinkamos šilumos tiekėjų grupės lyginamosios analizės rodiklius;

80.2. šilumos bazinių kainų dedamųjų skaičiavimuose nustatytos šilumos gamybos ir perdavimo kintamosios būtiniosios sąnaudos bazinių kainų galiojimo laikotarpiu gali kisti priklausomai nuo kuro struktūros ar veiklos efektyvumo užduočių pokyčio (lyginamosios kuro sąnaudos). Veiklos efektyvumo užduotys formuojamos atsižvelgiant į paskutinių praėjusių trejų kalendorinių metų faktinius rezultatus, priežastis, lėmusias šių rezultatų pasikeitimą, rezultatų pasikeitimą dėl investicijų plane numatytų priemonių įgyvendinimo ir nustatytas užduotis pagal lyginamąją analizę. Kintamąsias sąnaudas sudaro:

80.2.1. kuro sąnaudos šilumai gaminti:

80.2.1.1. šilumos bazinių kainų dedamųjų galiojimo laikotarpiui šilumos tiekėjo kuro struktūra sudaroma pagal optimalią ataskaitinio laikotarpio šilumos tiekėjo kuro struktūrą (naudojamų kuro rūšių procentinė sudėtis, nustatoma prioritetą teikiant pigiausią kurą deginantiems įrenginiams), atsižvelgiant į sudarytą planuojamą elektrinių ir katilinių darbo

režimą, išteklių įsigijimo galimybes, teikiant prioritetą atsinaujinančių energijos išteklių panaudojimui. Bazinių kainų galiojimo metu kuro struktūra gali būti keičiama, jei didėja kuro iš atsinaujinančių energijos šaltinių sunaudojimas. Šiuo atveju, siekiant paskatinti investicijas į kuro iš atsinaujinančių energijos šaltinių platesnį panaudojimą, įmonės reguliuojamo turto vertė, skirta normatyvinio pelno skaičiavimui, didinama atliktos investicijos verte, kiek tai neprieštarauja šios Metodikos 84 punkto nuostatoms, nelaukiant bazinių kainų galiojimo pabaigos. Investicijos vertei skiriami papildomi 6 procentai pelno prie bazinėse šilumos kainų dedamosiose numatytos WACC, priimant, kad jie bus taikomi 7 metus;

80.2.1.2. skaičiuojant kuro sąnaudas šilumos gamybai, vadovaujantis nustatytomis veiklos efektyvumo užduotimis atitinkamai kuro struktūrai, nustatomos lyginamosios kuro sąnaudos (kg/MWh), t. y. kuro kiekis, reikalingas patiekti 1 MWh šilumos į tinklą. Jei veiklos efektyvumo užduotis atitinkamai kuro struktūrai yra didesnė nei per paskutinius praėjusius trejus kalendorinius metus patirtos faktinės lyginamosios kuro sąnaudos, skaičiavimuose taikomos faktinės lyginamosios kuro sąnaudos;

80.2.1.3. numatomo sunaudoti natūralaus kuro kiekis (netaikoma gamtinėms dujoms) perskaičiuojamas į sąlyginio kuro kiekį (t_{ne}), atsižvelgus į atskirų kuro rūšių šiluminę vertę;

80.2.1.4. šilumos bazinės gamybos kainos kintamųjų dedamųjų ir šilumos gamybos kainos kintamųjų dedamųjų skaičiavimo metu siekiant apskaičiuoti projekcinę šilumos gamybos kainą, naudojamos kuro kainos, nustatytos pagal Metodikos 121 punkto reikalavimus;

80.2.2. sąnaudos šilumai pirkti:

80.2.2.1. nereguliuojamų gamintojų šilumos kaina nustatoma vadovaujantis galiojančiomis šilumos pirkimo–pardavimo sutartimis;

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

80.2.2.2. galutinė nepriklausomų šilumos gamintojų šilumos kaina turi būti ne didesnė už šilumos tiekėjų, superkančių šilumą, palyginamąsias šilumos gamybos sąnaudas, kaip numatyta Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos apraše ir Komisijos 2010 m. spalio 4 d. nutarimo Nr. O3-202 3 ir 4 punktuose;

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

80.2.2.3. bazinės šilumos gamybos kainos ir šilumos gamybos kainos kintamųjų dedamųjų skaičiavimo metu siekiant apskaičiuoti projekcinę šilumos gamybos kainą, naudojamos pirktos šilumos kainos, nustatytos pagal 80.2.2 punkto reikalavimus;

80.2.3. elektros energijos ir vandens sąnaudos technologinėms reikmėms. Šios sąnaudos skaičiuojamos pagal galiojančius normatyvus ir siektinus lyginamosios analizės rodiklius.

81. Kitos šiame skyriuje nepaminėtos sąnaudos būtinosiomis sąnaudomis pripažįstamos vadovaujantis Verslo apskaitos standartais ir kitais teisės aktais.

82. Šilumos bazinių būtinųjų sąnaudų skaičiavimai pateikiami pagal Metodikos 2 priede pateiktą dokumentų sąrašą. Skaičiavimai atliekami be pridėtinės vertės mokesčio (PVM).

IX. NORMATYVINIO PELNO SKAIČIAVIMAS

83. Normatyvinis pelnas skaičiuojamas atskirai šilumos gamybai, perdavimui ir pardavimui.

84. **Šilumos gamybos bei perdavimo veiklos normatyvinis pelnas** skaičiuojamas nuo atitinkamos veiklos ataskaitinio laikotarpio reguliuojamo turto vertės bei privalomo rezervinio kuro atsargų vertės. Reguluojamo turto verte (K_{bv}) **normatyviniam pelnui įvertinti** nepripažįstamas su šilumos gamybos ar perdavimo veikla nesusijęs, nenaudojamas, esantis atsargose, užkonservuotas, su Komisija nesuderintas turtas, nebaigta statyba, ilgalaikio turto perkainojimo rezultatai, taip pat vartotojų sumokėtos lėšos už prijungimą prie tinklų, turtui

įsigyti skirtos subsidijos, dotacijos, Europos Sąjungos struktūrinių fondų bei ATL pardavimo lėšos. Šilumos gamybos bei perdavimo veiklos normatyvinis pelnas skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$NP = (K_{bv} + C) \times \frac{WACC}{100} ; (\text{tūkst. Lt}) \quad (2)$$

čia

K_{bv} – šilumos gamybos ar perdavimo veiklos reguliuojamo turto (nuosavo ir išsinuomoto) vertė (tūkst. Lt), nustatoma pagal ataskaitinio laikotarpio balanso duomenis (ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto balansine verte), įvertinant ilgalaikio turto būklės pasikeitimus, įvykusius iki šilumos bazinių kainų dedamųjų projekto rengimo;

C – teisės aktų nustatyto privalomo rezervinio kuro atsargų kiekio vidutinė metinė ataskaitinio laikotarpio vertė, tūkst. Lt;

$WACC$ – vidutinė svertinė kapitalo kaina, %.

85. Šilumos pardavimo veiklos normatyvinis pelnas skaičiuojamas pagal formulę:

$$NP = S_{bs} \times \frac{WACC}{100} ; (\text{tūkst. Lt}) \quad (3)$$

čia

S_{bs} – nustatytos būtiniosios šilumos pardavimo sąnaudos, tūkst. Lt per metus.

86. Vidutinė svertinė kapitalo kaina ($WACC$) skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$WACC = R_e \times \left(\frac{E}{E + D} \right) + R_d \times \left(\frac{D}{E + D} \right) ; (\%) \quad (4)$$

čia

R_e – šilumos tiekėjo nuosavo kapitalo pelno norma, %;

R_d – šilumos tiekėjo skolinto kapitalo pelno norma. Skolinto kapitalo pelno norma nustatoma kaip vidutinė metinė atitinkamos veiklos palūkanų norma, tačiau ne didesnė už rinkos palūkanų normą, apskaičiuotą pagal 80.1.5 punktą, %;

E – šilumos tiekėjo atitinkamos veiklos ataskaitinio laikotarpio nuosavas kapitalas, tūkst. Lt;

D – šilumos tiekėjo atitinkamos veiklos ataskaitinio laikotarpio skolintas kapitalas, tūkst. Lt;

86.1. šilumos tiekėjo nuosavo kapitalo pelno norma skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$R_e = R_f + R_{libor} + R_m ; (\%) \quad (5)$$

čia

R_f – metinė Europos Sąjungos šalių narių išleistų euroobligacijų palūkanų norma, kuri yra lygi penkerių metų trukmės euroobligacijų aukcionų, įvykusių per praėjusius kalendorinius metus, einančius prieš tuos metus, kuriais yra nustatoma šilumos bazinė kaina, metinės palūkanų normos aritmetinis vidurkis, %. Obligacijų palūkanų norma skaičiuojama vadovaujantis Europos centrinio banko skelbiama informacija;

R_{libor} – vidutinių tarpbankinio skolinimosi palūkanų normų per praėjusius kalendorinius metus, einančius prieš tuos metus, kuriais yra nustatoma šilumos bazinė kaina, Vilibor ir

Euribor skirtumas, %. Tarptautinio skolinimosi palūkanų normos skaičiuojamos vadovaujantis Europos centrinio banko ir Lietuvos banko skelbiama informacija;

R_m – nuosavo kapitalo rizikos norma, %. Ji nustatoma pagal tarptautinių vertinimo agentūrų skelbiamus šalies rizikos reitingus (Bloomberg ir pan.). Komisija kasmet skelbia nuosavo kapitalo rizikos normą.

87. Jeigu šilumos tiekėjo vidutinė faktinė dviejų paskutinių metų pelno norma (normatyvinio pelno santykis atitinkamai su reguliuojamo turto verte šilumos gamybos ir pardavimo veikloje ir normatyvinio pelno santykis su metinėmis sąnaudomis šilumos pardavimo veikloje (nevertinant pajamų, gautų pagal Metodikos 118 punktą) viršija atitinkamai veiklai Komisijos nustatytą tiekėjo vidutinę svertinę kapitalo kainą daugiau kaip 2 procentiniais punktais (pirmoji riba), kitais metais šios veiklos kaina mažinama 50 proc. pelno viršijimo sumos. Jei šilumos tiekėjas viršija nustatytą vidutinę svertinę kapitalo kainą daugiau kaip 6 procentiniais punktais (antroji riba) - mažinama visa pelno viršijimo suma virš antrosios ribos ir 50 proc. normatyvinio pelno viršijimo sumos virš pirmosios ribos. Paskutinių bazinės kainos galiojimo laikotarpio metų pelno viršijimo suma įvertinama koreguojant naujo bazinių kainų laikotarpio pelną.

88. Jeigu Reguluojamo gamintojo vidutinė faktinė dviejų paskutinių metų pelno norma (normatyvinio pelno santykis atitinkamai su reguliuojamo turto verte) viršija Komisijos nustatytą vidutinę svertinę kapitalo kainą daugiau kaip 9 procentiniais punktais, kitais metais šios veiklos kaina mažinama visa pelno viršijimo suma virš 9 procentinių punktų.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

89. Atsižvelgus į šilumos tiekėjo tiekimo veiklos patikimumo ir paslaugų kokybės pasikeitimą, suskaičiuotą remiantis tiekėjo veiklos monitoringo duomenimis, pirmoji ir antroji pelno riba gali būti padidinta arba sumažinta 1 procentiniu punktu.

90. Skaičiuojant vidutinę faktinę šilumos tiekėjo pelno normą, ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudomis pripažįstamos sąnaudos, suskaičiuotos nuo reguliuojamos turto vertės pagal Metodikos priede nurodytus ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) normatyvus, taikant tiesiogiai proporcingą nusidėvėjimo metodą.

X. ŠILUMOS BAZINIŲ KAINŲ SKAIČIAVIMAS

91. Šilumos bazinės kainos nustatomos šioms šilumos tiekimo veikloms: šilumos gamybai (pirkimui), šilumos perdavimui ir šilumos pardavimui. Šilumos tiekėjams, kurie realizuoja mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos bazinių kainų skaičiavimas pagal atskiras veiklas neprivalomas.

92. Pajamos už parduotą šilumą turi padengti šilumos gamybos, pirkimo, perdavimo ir pardavimo pastoviąsias, veiklos ir kintamąsias sąnaudas bei užtikrinti normatyvinį pelną. Šios pajamos surenkamos iš visų šilumos vartotojų.

93. Būtiniosios pajamos nustatomos pagal priklausomybę:

$$P = S_p + S_k + S_{veikl} + NP; \text{ (tūkst. Lt) } \quad (6)$$

čia

S_p – pastoviosios sąnaudos, tūkst. Lt;

S_k – kintamosios sąnaudos, tūkst. Lt;

S_{veikl} – veiklos sąnaudos, tūkst. Lt;

NP – normatyvinis pelno dydis, tūkst. Lt.

94. Planuojamos pajamos už konkurenciniams vartotojams parduodamą šilumos energiją nustatomos pagal priklausomybę:

$$P_{kn} = \sum_{i=1}^n Q_{kn} \times T_{kn} \times 10 \quad ; \text{ (tūkst. Lt) } \quad (7)$$

čia

Q_{kn} – planuojamas parduoti konkurenciniams vartotojams šilumos kiekis, tūkst. MWh;

T_{kn} – kainos konkurenciniams vartotojams, ct/kWh.

95. Planuojamos pajamos už vartotojams parduodamą šilumos energiją:

$$P_{vart} = P - P_{kn} \quad ; \text{ (tūkst. Lt) } \quad (8)$$

96. Vidutinė šilumos kaina vartotojams skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{vid} = \frac{P}{Q \times 10} \quad ; \text{ (ct/kWh) } \quad (9)$$

čia

Q – šilumos kiekis ties gyvenamųjų namų ir kitų pastatų tiekimo – vartojimo riba, tūkst. MWh.

97. Šilumos kiekis, patiekiamas į šilumos perdavimo tinklą, skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$Q_{pt} = Q + Q_{tn} + Q_{sra} \quad ; \text{ (tūkst. MWh) } \quad (10)$$

čia

Q_{tn} – šilumos perdavimo technologiniai nuostoliai, suskaičiuoti pagal ūkio ministro patvirtintą šilumos tiekimo nuostolių nustatymo metodiką, tūkst. MWh;

Q_{sra} – šilumos energija, suvartota savoms administracinėms reikmėms, tūkst. MWh.

98. Šilumos tiekėjas sprendžia, kiek patiekiamo į šilumos perdavimo tinklą šilumos kiekio gamins nuosavuose šilumos šaltiniuose ir kiek pirs iš nepriklausomų šilumos gamintojų, įvertinus, kad vartotojams būtų užtikrintas ilgalaikis ir patikimas šilumos tiekimas mažiausiomis sąnaudomis:

$$Q_{pt} = Q_{nš} + Q_{pš} \quad ; \text{ (tūkst. MWh) } \quad (11)$$

čia

$Q_{nš}$ – savo šilumos šaltiniuose gaminamos ir tiekiamos į tinklą šilumos kiekis, tūkst. MWh;

$Q_{pš}$ – perkamos ir tiekiamos į tinklą šilumos kiekis, tūkst. MWh.

XI. ŠILUMOS BAZINĖS GAMYBOS KAINOS DEDAMŲJŲ SKAIČIAVIMAS

99. Skaičiuojant šilumos gamybos kainos dedamąsias, įvertinamos kuro, elektros energijos, vandens, skirto technologijai, darbo užmokesčio, socialinio draudimo, šilumos gamybos turto nusidėvėjimo (amortizacijos), katilinių eksploatacijos, savo reikmėms naudojamos šilumos energijos, rezervinio kuro saugojimo, atnaujinimo ar įsigijimo, draudimo įmokų, mokesčių ir kitos sąnaudos bei veiklos sąnaudų ir normatyvinio pelno dalis, priskirta šilumos gamybai.

100. **Šilumos gamybos savo šaltinyje vienanarė kaina** skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{g\ ns} = T_{g\ ns\ pd} + T_{g\ ns\ kd}; \quad (12)$$

čia

$T_{g\ ns\ pd}$ – šilumos gamybos savo šaltinyje vienanarės kainos pastovioji dedamoji;

$T_{g\ ns\ kd}$ – šilumos gamybos savo šaltinyje vienanarės kainos kintamoji dedamoji.

Nustatant šilumos bazinės gamybos savo šaltinyje vienanarės kainos dedamąsias, kintamosios dedamosios skaičiavimo metu siekiant apskaičiuoti projekcinę šilumos gamybos kainą, naudojamos kuro kainos, nustatytos pagal Metodikos 121 punkto reikalavimus. Tačiau Komisijos nutarimuose ir (ar) savivaldybių sprendimuose kintamoji dedamoji yra išreiškiama formule su kuro kainų nežinomaisiais;

100.1. šilumos gamybos savo šaltinyje vienanarės kainos pastovioji dedamoji:

$$T_{g\ ns\ pd} = \frac{S_{g\ p} + S_{g\ veikt} + NP_g}{Q_{ns} \times 10}; \quad ; \text{ (ct/kWh)} \quad (13)$$

čia

$S_{g\ p}$ – pastoviųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos gamybai, tūkst. Lt;

$S_{g\ veikt}$ – veiklos sąnaudų dalis, priskirta šilumos gamybai, tūkst. Lt;

NP_g – normatyvinio pelno dalis, priskirta šilumos gamybai, tūkst. Lt;

100.2. šilumos gamybos savo šaltinyje vienanarės kainos kintamoji dedamoji:

$$T_{g\ ns\ kd} = \frac{(S_{g\ k} - S_{p\ s})}{Q_{ns} \times 10}; \quad (14)$$

čia

$S_{g\ k}$ – kintamųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos gamybai, tūkst. Lt;

$S_{p\ s}$ – perkamos šilumos sąnaudos, tūkst. Lt;

100.2.1. kintamųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos gamybai:

$$S_{g\ k} = S_{g\ k\ sj} + \sum \frac{(O_{pk} \times T_{pk})}{1000} + \sum (O_{p\ s} \times T_{p\ s} \times 10); \quad ; \quad (15)$$

čia

$S_{g\ k\ sj}$ – kintamųjų sąnaudų dalis be kuro ir pirktos šilumos sąnaudų, tūkst. Lt;

O_{pk} – atitinkamos kuro rūšies kiekis, t_{ne} ar $1000\ m^3$, nustatomas pagal Metodikos 80.2.1 punkto nuostatas;

T_{pk} – atitinkamos kuro rūšies kaina, Lt/t_{ne} ar $Lt/1000\ m^3$, nustatoma pagal Metodikos 121 punkto nuostatas;

$O_{p\ s}$ – pirktos šilumos iš atitinkamo nepriklausomo šilumos gamintojo kiekis, tūkst. MWh;

$T_{p\ s}$ – pirktos šilumos iš atitinkamo nepriklausomo šilumos gamintojo kaina, ct/kWh, nustatoma pagal Metodikos 80.2.2 p. nuostatas;

100.2.2. pirktos šilumos sąnaudų dalis:

$$S_{p\ s} = \sum (O_{p\ s} \times T_{p\ s} \times 10); \quad ; \quad (16)$$

101. **Pateiktos į tinklą šilumos gamybos vienanarė kaina** skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{pt} = T_{ptpd} + T_{ptkd}; \quad (17)$$

čia

T_{ptpd} – pateiktos į tinklą šilumos gamybos vienanarės kainos pastovioji dedamoji;

T_{ptkd} – pateiktos į tinklą šilumos gamybos vienanarės kainos kintamoji dedamoji.

Nustatant pateiktos į tinklą šilumos bazinės gamybos vienanarės kainos dedamąsias, kintamosios dedamosios skaičiavimo metu siekiant apskaičiuoti projekcinę šilumos gamybos kainą, naudojamos kuro ir perkamos šilumos kainos, nustatytos pagal Metodikos 80.2.2 punktų reikalavimus. Tačiau Komisijos nutarimuose ir (ar) savivaldybių sprendimuose kintamoji dedamoji yra išreiškiama formule su kuro ir perkamos šilumos kainų nežinomaisiais;

101.1. pateiktos į tinklą šilumos gamybos vienanarės kainos pastovioji dedamoji:

$$T_{ptpd} = \frac{S_{gp} + S_{gveikl} + NP_g}{Q_{pt} \times 10} ; \text{ (ct/kWh)} \quad (18)$$

čia

Q_{pt} – pateiktos į tinklą šilumos kiekis, tūkst. MWh;

101.2. pateiktos į tinklą šilumos gamybos vienanarės kainos kintamoji dedamoji:

$$T_{ptkd} = \frac{S_{gk}}{Q_{pt} \times 10}. \quad (19)$$

102. **Pateiktos į tinklą šilumos gamybos dvinarės kainos:**

102.1. pateiktos į tinklą šilumos gamybos dvinarės kainos pastovioji dalis skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{ptdvp} = \frac{S_{gp} + S_{gveikl} + NP_g}{N_g \times 12} ; \text{ (Lt už kW per mėnesį)} \quad (20)$$

čia

N_g – pateiktos į tinklą šilumos srauto vidutinė galia, kW;

102.1.1. pateiktos į tinklą šilumos srauto vidutinė galia skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$N_g = \frac{Q_{pt}}{8760} ; \text{ (kW)} \quad (21)$$

čia

8760 – kalendorinių metų (12 mėnesių) trukmė valandomis;

102.2. pateiktos į tinklą šilumos gamybos dvinarės kainos kintamoji dalis skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{g\,dvk} = T_{ptkd} \quad (22)$$

XII. ŠILUMOS BAZINĖS PERDAVIMO KAINOS DEDAMŲJŲ SKAIČIAVIMAS

103. Skaičiuojant šilumos perdavimo kainą, įvertinamos šilumnešio cirkuliacijos, elektros energijos, termofikacinio vandens papildymo, šilumos perdavimo tinklų (išskyrus šilumos punktus) ir įvadinių šilumos apskaitos prietaisų eksploatacijos, darbo užmokesčio, socialinio draudimo, šilumos perdavimo technologinių nuostolių, šilumos perdavimo turto nusidėvėjimo (amortizacijos), draudimo įmokų, mokesčių ir kitos sąnaudos bei šilumos perdavimui priskirta veiklos sąnaudų ir normatyvinio pelno dalis.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

104. Šilumos perdavimo vienanarė kaina (iki pastato šilumos įvado) skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{pr} = T_{pr\,pd} + T_{pr\,kd} \quad (23)$$

čia

$T_{pr\,pd}$ – šilumos perdavimo vienanarės kainos (iki pastato šilumos įvado) pastovioji dedamoji;

$T_{pr\,kd}$ – šilumos perdavimo vienanarės kainos (iki pastato šilumos įvado) kintamoji dedamoji.

Nustatant šilumos bazinės perdavimo vienanarės kainos dedamąsias, kintamoji dedamoji Komisijos nutarimuose ir (ar) savivaldybių sprendimuose yra išreiškiama formule su patiekto į tinklą šilumos gamybos vienanarės kainos nežinomuju;

104.1. šilumos perdavimo vienanarės kainos (iki pastato šilumos įvado) pastovioji dedamoji skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{pr\,pd} = \frac{S_{pr\,p} + S_{pr\,veikl} + NP_{pr}}{Q \times 10} \quad (\text{ct/kWh}) \quad (24)$$

čia

$S_{pr\,p}$ – pastoviųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos perdavimo veiklai, tūkst. Lt;

$S_{pr\,veikl}$ – veiklos sąnaudų dalis, priskirta šilumos perdavimui, tūkst. Lt;

NP_{pr} – šilumos perdavimo normatyvinis pelnas, tūkst. Lt;

Q – realizuotos šilumos kiekis, tūkst. MWh;

104.2. šilumos perdavimo vienanarės kainos (iki pastato šilumos įvado) kintamoji dedamoji skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{pr\,dv\,p} = \frac{S_{pr\,p} + S_{pr\,veikl} + NP_{pr}}{N_{pr} \times 12} \quad ; \quad (25)$$

čia

$S_{pr\,k}$ – kintamųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos perdavimo veiklai, tūkst. Lt;

T_{pt} – patiekto į tinklą šilumos gamybos vienanarė kaina, ct/kWh;

Q_{tn} – šilumos perdavimo technologiniai nuostoliai, tūkst. MWh;

Q_{sra} – šilumos energija, suvartota savoms administracinėms reikmėms, tūkst. MWh.

Punkto pakeitimai:

105. Šilumos perdavimo dvinarė kaina (iki pastato šilumos įvado):

105.1. šilumos perdavimo dvinarės kainos pastovioji dalis skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$N_{pr} = \frac{Q}{8760}; \quad (\text{Lt už kW per mėnesį}) \quad (26)$$

čia

N_{pr} – suvartotos šilumos srauto vidutinė galia, kW;

105.1.1. suvartotos šilumos srauto vidutinė galia skaičiuojama pagal priklausomybę:

$$T_{pr\,dv\,k} = T_{pr\,kd}; \quad (\text{kW}) \quad (27)$$

105.2. šilumos perdavimo dvinarės kainos kintamoji dalis skaičiuojama pagal priklausomybę:

(28)

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

106. Neteko galios nuo 2011-10-30

Punkto naikinimas:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin. 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

107. Neteko galios nuo 2011-10-30

Punkto naikinimas:

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin. 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

108. Jeigu yra techninės galimybės ir vartotojai pageidauja, tiekėjai įrengia šilumos apskaitos prietaisus kitoje vietoje negu šilumos pirkimo - pardavimo vieta. Tokiu atveju vartotojo nuosavybės arba vartotojų bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiais įrenginiais šilumos pristatymo iki tiekimo–vartojimo ribos papildomas sąnaudas apmoka šie vartotojai šalių susitarimu.

XIII. ŠILUMOS BAZINIŲ PARDAVIMO KAINŲ SKAIČIAVIMAS

109. Skaičiuojant šilumos pardavimo kainą, įvertinamos tarnybų, tiesiogiai susijusių su šilumos pardavimu (abonentų ir kt.), darbo užmokesčio, socialinio draudimo, turto nusidėvėjimo (amortizacijos), gyventojų įmokų surinkimo ir kitos sąnaudos bei veiklos sąnaudų ir normatyvinio pelno dalis, priskirta šilumos pardavimui.

110. Vartotojams pasirinkus, **šilumos pardavimo kaina** gali būti skaičiuojama **suvartotam šilumos kiekiui** pagal priklausomybę:

$$T_{prdkv} = \frac{((S_{prdp} + S_{prdveikt} + NP_{prd}) - (Q_{gyv} \times T_{prdkiek} \times 10)) \times 1000}{A_{kv} \times 12}; \quad (\text{ct/kWh}) \quad (35)$$

čia

$S_{prd.p}$ – pastoviųjų sąnaudų dalis, priskirta šilumos pardavimui, tūkst. Lt;

$S_{prd. veikt.}$ – veiklos sąnaudų dalis, priskirta šilumos pardavimui, tūkst. Lt;
 NP_{prd} – normatyvinio pelno dalis, priskirta šilumos pardavimui, tūkst. Lt.

111. Vartotojams pasirinkus, **šilumos pardavimo kaina** skaičiuojama pagal priklausomybę:

111.1. **kitiems vartotojams:**

$$T_{prd_{gyv}} = \frac{((S_{prdp} + S_{prdveikt} + NP_{prd}) - (Q_{kv} \times T_{prdkiek} \times 10)) \times 100}{A_{gyv} \times 12} ; \quad (\text{Lt per mėn. kt. vart.}) \quad (36)$$

čia

A_{kv} – kitų šilumos vartotojų skaičius šilumos bazinių kainų ataskaitinio laikotarpio pabaigoje;

Q_{gyv} – bazinių šilumos kainų dedamųjų skaičiavimo metu numatytas šilumos pardavimas gyventojams, tūkst. MWh.

111.2. **gyventojams:**

$$T_{persk} = T_b \times [1 + (I_q + I_{infl.} + I_{nusid} + I_{kiti})] ; \quad (\text{Lt per mėn. vart.}) \quad (37)$$

čia

A_{gyv} – šilumos vartotojų (abonentų gyventojų) skaičius šilumos bazinių kainų ataskaitinio laikotarpio pabaigoje;

Q_{kv} – bazinių šilumos kainų dedamųjų skaičiavimo metu numatytas šilumos pardavimas kitiems vartotojams, tūkst. MWh.

112. Šilumos pardavimo kainos gali būti diferencijuojamos pagal atsiskaitymo būdus. Savivaldybei nustatius, kad buitiniams šilumos vartotojams vietoj sąskaitų būtų išduodami mokesčio už šilumą pranešimai, į šilumos pardavimo kainą neįtraukiamos sąskaitų už šilumą parengimo ir pateikimo vartotojams sąnaudos.

XIV. ŠILUMOS KAINŲ DEDAMŲJŲ PERSKAIČIAVIMAS IR KOREGAVIMAS

113. Šilumos bazinės kainos dedamosios antrais bei kitais jų galiojimo metais taikomos perskaičiuojant ir koreguojant šilumos kainų dedamąsias pagal atskiras šilumos tiekimo veiklas. Pastovioji dedamoji perskaičiuojama atsižvelgus į realizuotos šilumos kiekio pokyčio, infliacijos, investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) pokyčio, kitų, nuo šilumos tiekėjo veiklos nepriklausančių veiksnių koregavimo koeficientus bei koreguojama atsižvelgus į Metodikos 80.2.1.1 punkto nuostatas ir perskirstant sąnaudas tarp šilumos ir elektros energijos Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodikoje numatyta tvarka. Kintamoji dedamoji gali būti koreguojama atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimus ar keičiamas veiklos efektyvumo užduotis (lyginamosios kuro sąnaudos), nustatytas Komisijos, vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu bei atsižvelgus į elektros ar geriamojo vandens kainų pasikeitimus.

114. **Šilumos kainų pastoviųjų dedamųjų perskaičiavimas** atliekamas pagal priklausomybę:

$$I_q = I_{p veikt} \times \left(1 - \frac{Q_t}{Q_b} \right) ; \quad (\text{ct/kWh arba Lt už kW per mėnesį}) \quad (38)$$

čia

$T_{persk.}$ – perskaičiuota šilumos vienanarės kainos pastovioji dedamoji, ct/kWh arba šilumos dvinarės kainos pastovioji dalis, Lt už kW per mėnesį;

T_b – šilumos vienanarės bazinės kainos pastovioji dedamoji, ct/kWh arba šilumos bazinės dvinarės kainos pastovioji dalis, Lt už kW per mėnesį;

I_q – realizuotos šilumos kiekio pokyčio koeficientas;

$I_{infl.}$ – infliacijos koregavimo koeficientas;

$I_{nusiđ.}$ – investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) pokyčio koregavimo koeficientas;

I_{kiti} – kitų, nuo šilumos tiekėjo veiklos nepriklausančių veiksnių sąlygojamo sąnaudų pokyčio koregavimo koeficientas.

115. Koregavimo koeficientų skaičiavimas:

115.1. realizuotos šilumos kiekio pokyčio koregavimo koeficientas skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$I_q = L_{p\ veikt} \times \left(1 - \frac{Q_t}{Q_b} \right); \quad (39)$$

čia

$L_{p\ veikt.}$ – šilumos bazinės kainos pastoviųjų dedamųjų skaičiavimuose numatyta pastovių sąnaudų dalis (atitinkamos dedamosios pastoviųjų sąnaudų santykis su pastoviomis sąnaudomis bei pelnu);

Q_t – realizuotos šilumos kiekis šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo ataskaitiniu laikotarpiu, tūkst. MWh;

Q_b – realizuotos šilumos kiekis, nustatytas bazinės šilumos kainos skaičiavimuose, tūkst. MWh;

115.2. infliacijos koregavimo koeficientas skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$I_{kiti} = L_{kiti} \times \left(\frac{T_{kitit}}{T_{kitib}} - 1 \right); \quad (40)$$

čia

$L_{be\ nusiđ.}$ – šilumos bazinės kainos pastoviųjų dedamųjų skaičiavimuose numatyta sąnaudų be nusidėvėjimo (amortizacijos) ir palūkanų dalis (atitinkamos dedamosios sąnaudų be nusidėvėjimo ir palūkanų santykis su pastoviosiomis sąnaudomis bei pelnu);

I_v – infliacija (defliacija, %), suskaičiuota įvertinus Lietuvos statistikos departamento paskelbtų vartotojų kainų indeksų pasikeitimą nuo bazinės kainos dedamųjų nustatymo mėnesio iki atitinkamo šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio pabaigos;

e – Komisijos nustatytas efektyvumo didinimo koeficientas, lygus pusei šilumos kainos perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio infliacijos dydžio, suskaičiuoto įvertinus vartotojų kainų indekso pasikeitimą nuo paskutinių šilumos kainų dedamųjų nustatymo mėnesio iki šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio pabaigos. Ataskaitinio laikotarpio efektyvumo didinimo koeficientas ribojamas 3 proc. Antrais ir kitais šilumos kainos perskaičiavimo kartais praėjusių ataskaitinių laikotarpių efektyvumo didinimo koeficientai sumuojasi;

115.3. numatytų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų pokyčio koregavimo koeficientas skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$T_{pršp kd} = T_{prkd} + \frac{S_{kšp}}{Q_{šp} \times 10}; \quad (41)$$

čia

L_{nusid} – šilumos bazinės kainos pastoviųjų dedamųjų skaičiavimuose numatyta investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų dalis (atitinkamos dedamosios investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudų santykis su pastoviosiomis sąnaudomis bei pelnu);

$S_{nusid b}$ – numatytų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos, nustatytos bazinės šilumos kainos skaičiavimuose, tūkst. Lt;

$S_{nusid t}$ – numatytų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudos, nustatytos bazinės šilumos kainos skaičiavimuose, atėmus per šilumos kainos perskaičiavimo ataskaitinį laikotarpį investicijų plane numatytų, bet neatliktų, taip pat atliktų, bet su Komisija nesuderintų investicijų ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudas ir pridėjus kitų bazinės šilumos kainos galiojimo metų planuojamų investicijų nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudas, tūkst. Lt;

115.3.1. jei šilumos tiekėjo planuojamų įgyvendinti investicijų suma per atitinkamus metus yra mažesnė už šių metų investicijų plane numatytą investicijų sumą, neįvykdytų investicijų ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) metinės sąnaudos išskaičiuojamos, perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias ateinantiems metams;

115.4. kitų, nuo šilumos tiekėjo veiklos nepriklausančių, veiksnių (pvz., pasikeitus mokesčiams, teisės aktų reikalavimams, ekonomikos ir darbo rinkos tendencijoms, bei kt.) koregavimo koeficientas skaičiuojamas pagal priklausomybę:

$$T_{pršp dvp} = T_{pr dvp} + \frac{S_{pšp}}{N_{šp} \times 12}; \quad (42)$$

čia

L_{kiti} – šilumos bazinės kainos pastoviųjų dedamųjų skaičiavimuose numatyta kitų koreguojamų sąnaudų dalis (atitinkamos dedamosios kitų koreguojamų sąnaudų santykis su pastoviosiomis sąnaudomis bei pelnu).

$T_{kiti b}$ – bazinės šilumos kainos skaičiavimuose kitų, nuo šilumos tiekėjo veiklos nepriklausančių veiksnių sąlygojamos sąnaudos, tūkst. Lt;

$T_{kiti t}$ – šilumos kainos perskaičiavimo ataskaitinio laikotarpio nuo šilumos tiekėjo veiklos nepriklausančių veiksnių sąlygojamos sąnaudos, tūkst. Lt.

Jei bazinėse šilumos kainose šių sąnaudų nebuvo numatyta, susidariusios sąnaudos paskirstomos baziniam realizuotos šilumos kiekiui arba galiai;

116. **Šilumos kainų pastoviosios dedamosios koreguojamos**, jei yra keičiama kuro struktūra, kaip numato Metodikos 80.2.1.1 punktas, jei taikytinos Metodikos 87 punkto nuostatos arba jei kogeneracinėje jėgainėje iš elektros energijos gamybos yra gautas pelnas (nuostolis), jis naudojamas perskirstant sąnaudas tarp šilumos ir elektros energijos gamybos Kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodikoje nustatyta tvarka.

117. **Šilumos kainų kintamųjų dedamųjų koregavimas**. Kintamosios dedamosios gali būti koreguojamos kasmet atsižvelgus į kuro struktūros pasikeitimus, kaip numato Metodikos 80.2.1.1 punktas, keičiamas veiklos efektyvumo užduotis (lyginamosios kuro sąnaudos), nustatytas Komisijos, vadovaujantis jos patvirtintu Lyginamosios analizės aprašu bei atsižvelgus į elektros ar geriamojo vandens kainų pasikeitimus, taikant juos baziniams elektros energijos bei geriamojo vandens kiekiams.

118. Šilumos kainų dedamųjų galiojimo laikotarpiu šilumos tiekėjo ar Reguluojamo gamintojo gautos papildomos pajamos arba patirtos, bet nepadengtos sąnaudos, susidariusios dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos faktinių kainų ir nustatant šilumos kainas įskaičiuotų kainų skirtumo, įvertinamos skaičiuojant būsimojo laikotarpio šilumos kainų kintamąsias dedamąsias:

118.1. jeigu įmonė šilumos kainas skaičiuoja taip, kaip numato Metodikos 121 punktas, skelbia ir taiko taip, kaip numato Metodikos 58 punktas, dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos kainų skirtumo susidariusios sąnaudos pridedamos, o gautos pajamos išskaičiuojamos, perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias ateinantiems metams, paskirstant jas baziniam šilumos realizacijos kiekiui. Paskutinių bazinės šilumos kainos galiojimo laikotarpio metų dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos kainų skirtumo susidariusios sąnaudos ar gautos papildomos pajamos įvertinamos nustatant pirmųjų bazinės šilumos kainos dedamųjų galiojimo metų šilumos kainos dedamąsias;

118.2. jeigu įmonė šilumos kainas skaičiuoja ir (ar) taiko pažeisdama Metodikos reikalavimus, dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos kainų skirtumo gautos papildomos pajamos išskaičiuojamos, perskaičiuojant šilumos kainų dedamąsias ateinantiems metams, paskirstant jas baziniam šilumos realizacijos kiekiui. Paskutinių bazinės šilumos kainos galiojimo laikotarpio metų dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos kainų skirtumo gautos papildomos pajamos įvertinamos nustatant pirmųjų bazinės šilumos kainos dedamųjų galiojimo metų šilumos kainos dedamąsias;

118.3. siekiant apskaičiuoti dėl kuro ir (ar) pirktos šilumos kainų skirtumo susidariusias papildomas sąnaudas ar pajamas, faktinės kuro ir (ar) pirktos šilumos sąnaudos ribojamos šilumos kainų dedamųjų skaičiavimo metu nustatytais rodikliais (kuro struktūra, lyginamosiomis kuro sąnaudomis (kg/MWh), technologinių nuostolių apimtimi (tūkst. MWh)) bei vidutinėmis kuro rinkos kainomis;

118.4. įmonės ataskaitinio laikotarpio suvartoto kuro pirkimo kainos ribojamos vidutinėmis atitinkamos kuro rūšies (išskyrus gamtines dujas) kuro įsigijimo laikotarpio rinkos kainomis. Jei kuro kaina viršija kuro atitinkamos kuro rūšies rinkos kainas, įvertinus objektyvias kainų skirtumo priežastis, galima skaičiavimuose naudoti didesnę kuro kainą, tačiau ji neturi viršyti vidurkio daugiau kaip 5 proc. Sprendimą dėl minėtų kuro kainų objektyvumo priima ta įstaiga, institucija ar įmonė, kuri Metodikoje numatyta tvarka nustato šios įmonės šilumos bazinių kainų dedamąsias;

118.5. įmonės ataskaitinio laikotarpio iš nepriklausomo šilumos gamintojo pirktos šilumos kaina ribojama palyginamosiomis šilumos gamybos sąnaudomis, kaip numatyta Šilumos supirkimo iš nepriklausomų šilumos gamintojų tvarkos apraše ir Komisijos 2010 m. spalio 4 d. nutarimo Nr. O3-202 3 ir 4 punktuose;

118.6. palyginamųjų šilumos tiekėjo šilumos gamybos sąnaudų skaičiavimo tikslais pagal 118 punktą apskaičiuotos gautos papildomos pajamos arba patirtos, bet nepadengtos sąnaudos, susidariusios dėl kuro faktinių kainų ir nustatant šilumos kainas įskaičiuotų kainų skirtumo, paskirstomos baziniam šilumos gamybos savo šaltinyje šilumos kiekiui.

Punkto pakeitimai:

Nr. [O3-203](#), 2010-10-04, *Žin.*, 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA000O3-203

119. Šilumos kainų dedamųjų perskaičiavimui šilumos tiekėjai pateikia reikalingus duomenis pagal Metodikos 2 priede pateiktą dokumentų sąrašą.

XV. ŠILUMOS KAINŲ NUSTATYMAS

120. Šilumos kainos gali būti nustatomos ne dažniau kaip kas mėnesį, vadovaujantis galiojančiomis šilumos kainų dedamosiomis, kai kintamoji šilumos kainos dedamoji išreikšta formule, apskaičiuojamos pagal atitinkamas kuro bei perkamos šilumos kainas. Šilumos kainos privalo būti keičiamos kas mėnesį, jei keičiasi kuro ir (ar) perkamos šilumos kainos.

Punkto pakeitimai:

121. Įmonės apie kuro, šilumos, perkamos iš Nereguliuojamų gamintojų, kainas, naudotinas skaičiuojant šilumos kainas, informuoja Komisija:

121.1. gamtinių dujų kaina lygi gamtinių dujų pirkimo, perdavimo ir skirstymo kainų sumai. Gamtinių dujų pirkimo kaina lygi paskutinio mėnesio, einančio prieš galutinių šilumos kainų skaičiavimą, faktinei gamtinių dujų pirkimo kainai. Gamtinių dujų perdavimo ir skirstymo kainos apskaičiuojamos pagal galiojančias dujų perdavimo-skirstymo sutartis. Gamtinių dujų kainoms netaikoma nuostata, kad faktinė kuro pirkimo kaina negali viršyti šalies gamtinių dujų kainų vidurkio;

121.2. kitų kuro rūšių kainos nustatomos pagal paskutinio mėnesio, einančio prieš galutinių šilumos kainų skaičiavimą, faktiškai pirktą kuro šalies rinkos kainas (pagal atskiras kuro rūšis). Jei įmonės to mėnesio faktiškai pirktą kuro kaina yra žemesnė už šalies vidurkį, galutinės šilumos kainos skaičiavimuose taikoma faktinė kaina;

121.2.1. kai kuro kainų nustatymo laikotarpiu atitinkamos rūšies kuro šilumos tiekėjas nepirko, kuro kaina nustatoma vadovaujantis galiojančiomis kuro pirkimo sutartimis, tačiau neturi viršyti šalies vidurkio. Jei kuro pirkimo sutarčių nėra, taikoma šalies vidutinė rinkos kaina;

121.3. šalies vidutinė (rinkos) atitinkamo kuro kaina apskaičiuojama kaip svertinis atitinkamo laikotarpio šilumos tiekėjų pirktą kuro kainos vidurkis;

121.4. pirktos šilumos kainos, taikomos šilumos kainų skaičiavimuose, turi atitikti Metodikos 80.2.2 punkto reikalavimus.

Punkto pakeitimai:

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

122. Jeigu įmonės atitinkamos kuro rūšies kaina, suskaičiuota vadovaujantis Metodikos 121 punkto nuostata, mažesnė už to paties laikotarpio atitinkamos kuro rūšies rinkos kainą daugiau kaip 10 procentų, apskaičiuojant šilumos kainas, gali būti taikoma kuro kaina, lygi atitinkamos kuro rūšies rinkos kainai, sumažintai 10 procentų. Šiuo atveju, taikant Metodikos 118 punkto nuostatas, šilumos dedamųjų skaičiavimo metu nevertinamos papildomos pajamos, susidariusios dėl kuro, pirktą kainomis, žemesnėmis daugiau kaip 10 proc. kuro rinkos kainų vidurkio.

Pakeitimai:

1.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-203](#), 2010-10-04, Žin., 2010, Nr. 122-6255 (2010-10-14), i. k. 110106ANUTA0003-203

Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimu Nr. O3-96 patvirtintos Šilumos kainų nustatymo metodikos dalinio pakeitimo

2.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-325](#), 2011-10-26, Žin., 2011, Nr. 130-6214 (2011-10-29), i. k. 111106ANUTA0003-325

Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 "Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos" pakeitimo

3.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-444](#), 2011-12-29, Žin., 2011, Nr. 164-7858 (2011-12-31), i. k. 111106ANUTA0003-444

Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 "Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos" pakeitimo

4.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-6](#), 2012-01-27, Žin., 2012, Nr. 15-684 (2012-02-02), i. k. 112106ANUTA000003-6
Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 "Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos" pakeitimo

5.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-256](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 69-3505 (2013-06-29), i. k. 113106ANUTA0003-256

Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 "Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos" pakeitimo

6.

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija, Nutarimas

Nr. [03-73](#), 2013-02-28, www.valstybes-zinios.lt, 2013, Nr. 25-0 (2013-03-08); Žin., 2013, Nr. 25-1249 (2013-03-08), i. k. 113106ANUTA0003-73

Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 "Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos" pakeitimo